

Православие е път, както се казва: Ела, дойди, тръгни да видиш! Но не да казваш *ще тръгна да* ☐ *намеря Бога!*

Да, кой Бог да намериш, бога на твоето въображение? Не бога, който си въобразяваш, а Бог, Който се е открил някога в Йерусалим, където се е родил, Той е Бог. Всичко друго, което ще кажеш с твоя ум, е рожба на ума ти, умът ни ражда идеи, може да са хубави, някои от тях да се бляскави, интелигентни, но Бог не се постигна само с нашите сили, а трябва Той да дойде и да ни озари.

Ти, Господи ни просветляваш, Ти правиш първата стъпка, Той пръв ни възлюби, пръв ни се откри и ние казваме- Боже мой, благодарим Ти! и на Твоята покана отвърщаме с нашето Православие, на Твоята покана подаваме ръка, целуваме Твоята ръка и виждаме, че Неговата ръка е продупчена, окървавена, разпната; обичаме Те, защото чрез тази ръка виждаме Твоята любов, че си дошъл не да ни издадеш присъда, не да ни накараш да направим нещо, а Ти направи всичко. Това е Православието, влизаш в конкретен живот и не правиш нищо, освен да се отдадеш на Божията любов и да се наслаждаваш на тази любов. От любочестие обаче започваш да се подвизаваш, не като дълг, задължение, заповед или някой с бич над теб да те бичува и да ти казва *прави това! сега трябва да правиш това! Онова!* ☐ *Православието означава да правиш това, това и това* . .

. В Православието няма „трябва“. От момента, в който Христос се разпна, аз не трябва да правя нищо друго, защото Христос те гледа и казва:

не Ме разпвай допълнително с това, което говориш! -че трябва, трябва, трябва- какво трябва? Аз затова се разпнах за да не трябва! За да изчезнат всички тези ☐ „трябва“, законовите постановления от Стария Завет. Трябва да правите това, трябва да ходите толкова стъпки, трябва да ядете това, трябва да правите онова!

И Христос казва-

не трябва, без повече трябва! Това терзание, това задушаване,☐ това тиранизиране на живота ти. Аз идвам и те освобождавам и нищо не „трябва“!

И ние казваме: Господи, нищо не трябва, Ти казваш така от любов, но и ние от любочестие и благодарност постим, молим се, обичаме Те, правим поклони. За всичко това подбудата обаче не е законът, не е дългът, не са тези форми от Стария Завет, наредбите, а нашата любов, признателност, защото оправданието идва от Теб. Никой не може да се оправдае сам по делата на закона, а Христос те оправдава, каквото и да правиш, и сто пости да спазиш, дори да постиш не 40, а 80 дена, ако Бог не иска, няма да

Написано от Архим. Андрей Конанос
Петък, 22 Август 2014 19:12

се спасиш. Той те спасява даром. Затова биват спасени мнозина, които никога не са постили или не са могли да постят по различни причини. Не постът те спасява, но ще постиш, както и трябва да разбереш защо постиш и да постиш с радост и благодарност към Христос; ще правиш поклони, но не си ничий роб, и понеже не си роб, затова и душата ти трепва и пада пред Бога от благодарение и радост. Тоест внезапно всичко променя своя смисъл и съдържание, възприятие, начин на мислене, изражение. Това означава Православието: дойде, ела, стани! Младите го казва отлепи се, излез оттам, където си залепнал, затънал си, излез, раздвижи се да намериш Бога, но не егоистично, остави ума си в тъгла, виж Бога, Който ни се откри. Дори да си умен, използвай своята интелигентност на друго място - в компютъра, прави програми, добре, браво, много си умен! Пред Бога обаче не е нужна такава интелигентност, остави я в тъгла, на Бога са нужни хора, които имат простота, да го каже така, не такива, които гледат птици на небето, а виждат Ангели на небето и за да ги видиш, не е нужна интелигентност, а невинност, простота. Това, което казвали на някои хора в миналото, *ама, колко е „простичък*

”!, но такива „простички” имат много горещо сърце и голяма вяра, а някои други, които са много умни, но в действителност са хитряги, губят Бога, имат такъв интелект, но не виждат Бога, а другият с неговата простота-

Б

ог избра онова, що е безумно на тоя свят, за да посрами мъдрите

,

хора, които другите наричат безумни, те именно са схванала смисъла на Православието. Докато някои умни не знаят какво ще рече Църква, Православие, смирение и започват да мислят-

аз ще проуча нещата

! проучвай ги, какво се надяваш да намериш, къде ще стигнеш сам? Бог е направил стъпката, Той се откри, не ти Го откриваш, Той ти се открива, и ти какво правиш?

А ние на тайната се дивим, с вяра викайки Алилуйя

! Ние се дивим, покланяме се, приемаме и казваме Господи, благодаря Ти изключително много, че дойде и ме намери! Как ме намери? И Той ти казва: какво да правя, ти никога нямаше да Ме намериш, ти блуждаеше от една религия в друга, от една ерес в друга, ако влезете в интернет, ще видите хиляди религии, ереси, деноминации, всички те смятат, че притежават истината, че са най-истинните, но това погрешно движение се дължи на егоизма, който представлява основата на проблема. Ние, за съжаление, сме православни, не защото сме смирени, а понеже сме в Гърция и сме кръстени и понеже Бог направи първото движение като дар, но ако и ние станем егоисти, ще загубим нашето православие, ще загубим смирения етос, православния етос.

Дойди и виж!, т.е. не теории, а опит. Дойди да видиш, изповядай се да видиш какво ще рече Църквата, помоли се, върви в някой храм да видиш. Как е там, където ходиш? Ела да видиш- доближи Бога, върви и кажи твоите проблеми и грехове на някой свещеник, чети Евангелието. Подвизавай се, бори се в теб, приспособи се, за да придобиеш опит.

Ама, не мога, грешен съм!

Не пречи!

Написано от Архим. Андрей Конанос
Петък, 22 Август 2014 19:12

Ама вие сте. . .

? Ние, кои ние? Православните?- ние, православните, сме пълни с грехове, изключително грешни сме, всички сме грешни и Православието е голяма прегръдка, която прегръща всички грешници.

Ама, това не е ли място, където ставаме свети

? То е място, където ставаш свят, но не ставаш свят при самото влизане, всички сме грешни, ако влезеш в един храм и видиш иконите, всички това са православни светци, но ако се поровиш в живота им и го изследваш, как са били в миналото, ще видиш, че са вършили много грехове и дори повече от теб. И са светци, защо? - защото се покаяли, защото се подвизавали, защото, внимавай, не превръщали своя грях в начин на живот за останалите. Едно е да пушиш и да казваш

бора се, но ъ не мога да спря. ъ Боже мой, прости ми! Искам да спра, бора се!

Православен ли съм

? Разбира се! Ти си православен, който пуши, имаш една слабост. Но ако кажеш, че *да пуша не е грях, това някои други го казват. Никъде в Евангелието не го пише.* Нищо лошо не е

! Е, това, че превръщаш своя грях, своята слабост в начин на живот и лозунг, създаваш течение и влияеш на хората, това е еретично и не можеш да се спасиш. Не защото пушиш, не защото си грешен или блуден, а защото превръщаш твоето блудство, грях, порок, поквара, изопачение и заблуда в начин на живот за другите. Например някой казва

аз искам да имам предбрачни връзки

! Добре, уважавам го, това е твое право. Тоест уважавам твоя живот, ценя те, уважавам те, не те обвинявам, не те хуля, че го правиш, но не мога да не ти кажа, че Христос не казал това. Но да кажеш -

Христос никъде не го казва, нищо не забранява, а позволява всичко

! е, това е еретично, там ставаш еогист, там умът ти се надува, там нямаш смирението на грешника, който казва –

грешен съм, Господи, прости ми, толкова мога! Не мога да правя това! Върша грях, съжителствам с една девойка, имам предбрачни връзки, прости ми, искам да се бора, искам да положа усилия, не съм ли православен?

Как да не си?

Откъде го знаеш

? От твоите сълзи. Когато съгрешаваш, но се покаяваш и го казваш, тогава си православен, това е православно, покаянието, признаването на грешката, това, че знаеш коя е Светлината, сравняваш се с нея и казваш-

аз не съм в Светлината, има голям мрак в мене

. Добре, за да усещаш мрака, означава, че е влязла малко светлина, иначе нямаше да можеш да го кажеш. Другият какво прави? Взема мрака и казва –

това не е мрак! Това е светлина

! Затова Църквата заклемява много еретици и ги отлъчва. Всички ние правим грешки, но не трябва да превръщаш своята грешка в книга, ок? Не знам дали знаете това, че не само еретици правили грешки, а и светци, например св. Григорий Нисийски или някой друг светец, не знам кой, но има някои, които са имали погрешни богословски формулировки. Добре, това какво ще рече? Никой не е непогрешим сам по себе си, но каква е голямата разлика? -че например свети Григорий Нисийски не взел своята

грешка, учението за апокатастасиса и да го превърне в богословско течение, да повлияе на християните и те да рискуват да погубят душата си. Той казал- скъпи християни, братя, това е мое мнение, така мисля. Това било негов възглед. Добре. И когато Църква идва, поправя грешката ти и ти кажеш: Простете ми, така мислех, сега ме просветлихте и моля за извинение!, тогава всичко е хубаво. Когато обаче някой не просто направи грешка, а я казва и на другите и настоява- *така да вярвате, като мене! Така да живеете, като мене! Остави другите да си говорят!* Е, това е рисковано. И Църквата какво прави? Отсича го и казва: обявяваме, че еди-кой си, цялата негова дружина и всички, които го следват, са еретици, това е ерес. Който следва това мислене, рискува да спаси душата си и така не можеш да спасиш душата си; не че ние го казваме, никой не те заплашва, тоест, ако ти кажа, че ако изядеш нещо отровно, ще умреш, с това не те заплашвам. Казвам ти го, а ти, ако искаш, го изяж. Но трябва да ти го кажа, както казват по телевизията – има партида от консерви, от месо, които са дошли от еди-коя си страна, в които има проблем, не ги яжте. Добре - казваме ние- благодарим ви много, че ни го казахте! Не им се карае. Църквата ни просветлява и ни казва- това е ерес. Затова в Православието не съществува безгрешност- което е цел, копнеж и нещо, което Бог извършва в нас поетапно. Това обаче не означава, че грешниците нямат място в Православието. Тоест православният не е ли грешен? Как да не е? И грешният е православен, с насълзени с очи; всички имат място в Църквата. Затова, когато Господ видял Натанаил, казал – *ето истински израилтянин, в който няма лукавство.*

Той не казал в който няма грях, тоест ето един безгрешен!, а ето един хубав човек, смирена душа, смирен човек. Грешен ли е? Разбира се, и той е човек. Христос избира Своя ученик апостол Петър, който също имал грехове – лекомислие, той казал на Христос да не се разпва, отрекъл, че Го познава, потънал в морето, загубил своята вяра, това не са ли грехове? Да, но имал и покаяние. Православно ли е? Разбира се, свят е, въпреки неговите грешки. Това е много хубаво в Църквата, тоест Църквата означава невероятна съ-вместимост, невероятна надежда, необятна прегръдка, тя побира всички. Ти казваш, че не можеш да влезеш в Църквата, защото си грешен. Ама, именно затова трябва да влезеш в Църквата, защото си грешен и така можеш да създадеш много работа на Христос. Това е хубаво. Христос се радва. Христос не иска да седи, а да Му даваш работа – *остави Ме да направя нещо! Харесват Ми тези хора, които Ме оставят, влизам в душата им и им помагам, обработвам, освещавам, изтривам грехове, очистивам насълзени очи, забърсвам ги, □ □ избелвам замърсени сърца, това Ми харесва, казва Христос.* Това е хубаво. Другите, които са свети и казват: ние сме безгрешни! *добре, ако сте безгрешни*
- казва Христос - браво!

Тогава нямате нужда от лекар, Аз дойдох за болните, казва Той. Моята компания са грешниците. Вие, ако казвате, че сте толкова святи, седнете някъде сами и чакайте, защото Аз дойдох да се занимавам с грешниците

. Това е Православието- съработничеството между Преблагия и Пречист Бог и много скверния човек. Бог не се омърсява от теб. На слънчевите лъчи нищо не им става, ако попаднат върху нещо мръсно - и телесен недъг да имаш, пак може да отидеш на Църквата, какъвто и да е недъг, парализа, немощ, ако не виждаш, не чуваш, ако не говориш ясно. Св. Николай Планас не говорил ясно, но Христос го направил светец в

Написано от Архим. Андрей Конанос
Петък, 22 Август 2014 19:12

Църквата. Св. пророк Моисей в Стария Завет заеквал, не можел да говори, а Бог го направил водач на народа.

Бог няма проблем с нашите проблеми.

Само един проблем Му пречи- нашата неразкаяност и жестокосърдечие- там нищо не може да направи, защото нашата воля е като здрава стена. Добре, ако си грешен, ще се подвизаваш, ще дадеш сърцето си на Христос и ще кажеш: Господи, направи нещо с мен! Св. Мария Египетска живяла сред греха и станала православна, светица, Църквата я почита в петата Неделя от Великия Пост. И каква била тя, бре, хора? Я ни разкажете нейния преподобен живот- какъв преподобен живот- тя живяла в греха, но след това се покаяла и Църквата я приела. Естествено не всичко се е променило в деня, в който се променил нейният живот. Тя се борила със спомените, със склонността към злото, с навици на греха и с придобитата скорост. Никой не я отхвърля. В Църквата има място за теб, въпреки че си грешен. Православен грешник, смирен, в болницата сме, в лечебницата, и ако виждаме до нас болни, спринцовки, бинтове, кръв, викове, плач, не се учудваме. Защото всички сме грешни. И свещениците сме грешни, аз също, всички сме хора, нали? Разбира се, има и много святи хора. Но те не отхвърлят тези, които се подвизават да станат по-добри.

Следва продължение...

Превод от гръцки: Константин Константинов{jcomments off}